

funduszu mieszkaniowego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 424) zarządza się co następuje:

Ustęp 4 art. 24 Instrukcji dla komisji państwowego funduszu mieszkaniowego rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Robót Publicznych z dnia 3 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 14 p. 77) zamiast obecnej jego redakcji „Poręka przyjęta przez Fundusz, stosownie do p. 2 gaśnie z chwilą udzielenia konsensu na zamieszkanie wybudowanego domu” otrzymuje następujące brzmienie: „Poręka państwowego funduszu mieszkaniowego za pożyczki długoterminowe, zaciągane na budowę domów z małemi higienicznymi mieszkaniami w instytucjach finansowych, udzielających pożyczki w obligacjach, gaśnie z chwilą spłaty pożyczki, poręka zaś za pożyczki w innych instytucjach i u osób prywatnych ustaje z chwilą ukończenia budowy domu i jego zamieszkania”.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

154.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 marca 1922 r.

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Na mocy art. 2 p. 13 art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austr. ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. № 5 z r. 1907) i art. 380 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw T. XIII, wyd. 1905 r.), zarządza się co następuje:

§ 1. Zamiast cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw (Dz. U. R. P. № 94, poz. 698) za lekarstwa wyszczególnione w art. 1 rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 194), ustanawia się ceny następujące:

Za lekarstwa podług formuły	№ 1	. 70	mk.
„ „ „ „	№ 2	. 60	„
„ „ „ „	№ 3	. 140	„
„ „ „ „	№ 4	. 55	„
„ „ „ „	№ 5	. 60	„
„ „ „ „	№ 6	. 60	„
„ „ „ „	№ 7	. 100	„
„ „ „ „	№ 8	. 85	„
„ „ „ „	№ 9	. 120	„
„ „ „ „	№ 10	. 120	„

Za lekarstwa podług formuły № 11 . 220 mk.
„ „ „ „ „ „ № 12 . 100 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego:
Chodźko

155.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 22 lutego 1922 r.

o zmianie wysokości odszkodowania za zaginięcie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek nadzwyczajnych.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 36 „przepisów przewozowych“, stanowiących część I „Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalno- i szerokotorowymi polskimi kolejami państwowymi i normalnotorowymi kolejami prywatnymi, zarządzanymi przez Państwo“ (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 97 poz. 708) norma odszkodowania za zaginięcie lub brak bagażu ustala się w wysokości 1000 mk. za każdy kilogram wagi, odpowiedzialność zaś kolei za przesyłki nadzwyczajne, przewidziane art. 43 wymienionych „przepisów przewozowych“, ustala się według zasad, określających odpowiedzialność kolei za towary (art. 88 „przepisów przewozowych“ — Dz. U. R. P. z r. 1921 № 65 poz. 414 i z r. 1922 № 6 poz. 40) przy równoczesnym zaprowadzeniu dla przesyłek nadzwyczajnych na pokrycie kosztów, połączonych z wzmocnioną ich ochroną tak podczas ich przewozu, jak przechowywania w składach, osobnej opłaty w wysokości 10% przewoźnego.

Wskutek tego:

- W wymienionym wyżej art. 36 „przepisów przewozowych“ — postanowienie wykonawcze I otrzymuje brzmienie następujące:
„Jako normę odszkodowania za zaginięcie lub brak bagażu ustala się 1000 mk. za każdy kilogram wagi“.
- W art. 40 „przep. przewoz.“ ust. 5 uzupełnia się słowami „oraz nazwę towaru“.
- W art. 43 „przep. przewoz.“ ostatnie słowa ust. 1 „za bagaż (art. 36)“ zmienia się na „za towar (art. 88 „przep. przew.“, Dz. U. R. P. z r. 1921 № 65, poz. 414 i z r. 1922 № 6 poz. 40)“.
- W części II taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 97 poz. 708) rozdział V, po tablicy opłat, uzupełnia się nowym punk-